

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'-ΤΟΜΟΣ Γ'-ΕΤΟΣ 20
 Συνδρομή 'Εσωτερικῶν δρα. 16
 Συνδρομή 'Εξωτερικῶν φρ. 20

ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ : ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ
 'Εναντι 'Υπ. Οἰκονομ. καὶ Ναυτικῶν

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΑΛΕΪ

Οὐ μᾶς ἐγγίξῃ ὁ κομήτης τοῦ Χάλεϋ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5-6 προσεχού· Μαῖου δεῖ θὰ διέλθῃ πλησίον τῆς γῆς μας ;

ἴσως ναί, ἴσως ὄχι.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Ἀγγλῶν ἀστρονόμων Cowell καὶ Crommelin, ὁ πυρήν τοῦ κομήτου θὰ ἀπέχη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τῆς Γῆς 26 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων, τὸ δὲ μήκος, τὸ ὅποιον ὁ ὄγκος τῆς Γῆς μετὰ τῆς ἀτμοσφαιρας δύναται νὰ καταλάβῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀποστάσεως ταύτης, εἶνε 12,892 χιλιομέτρων.

Ἄλλ' ἢ ἐξ ἀερίου σύνθεσις τῆς οὐράς τοῦ κομήτου δὲν ἔχει βεβαίως σταθερόν τι σημεῖον τέρατος, καὶ πάντοτε πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἐξαφανίσεως τοῦ μήκους τῆς οὐράς ἢ ἀραιώσεως τοῦ ἀερίου θὰ ἐκτείνεται ἐπὶ πολὺ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπίου τῶν Παρισίων Baily ἀναφέρει, ὡς πιθανὴν ἕντασιν τῶν ἀερίων τῆς οὐράς τῶν κομητῶν, τοὺς νοητῶς ἀουλλήητους ἀριθμοὺς τῶν 40 καὶ 50 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων.

Προκειμένου περὶ τοῦ κομήτου Χάλεϋ πολλοὶ ἀστρονόμοι ὑπολογίζουσι σήμερον τὴν φωτεινὴν δέσην τῆς οὐράς αὐτοῦ εἰς 26 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων περίπου, ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ διαφορᾷ τοῦ μήκους τοῦ ὄγκου τῆς Γῆς καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτῆς εἰς 13 χιλιάδων χιλιομέτρων περίπου ἕλθοντι τοῦ τοιοῦτου μήκους τῆς οὐράς τοῦ κομήτου εἶνε μηδαμνότης καὶ ἀποτελεῖ βεβαίως ἀνεπαίσθητον λάθος τῶν ὀπτικῶν ὑπολογισμῶν καὶ καταμετρήσεων τῶν ἀστρονόμων.

Ἐνεκα τῶν τοιοῦτων προὑποθέσεων, ἢ σύγκρουσις τῆς Γῆς μετὰ τῆς οὐράς παρουσιάζει μεγάλας πιθανότητας καὶ οἱ ἀστρονόμοι, φυσικοὶ, χημικοὶ ἢ φυσιολόγοι, μεγάλας διεξάγουσι συζητήσεις περὶ τῶν ἐπακολούθων τῆς σιγανότησεως ταύτης καὶ πολλοὶ μὲν ἀποκρούουσι πᾶσαν ἐνδεχομένην καταστροφὴν τῆς Γῆς, ἄλλοι δὲ προβλέπουσι βεβαίαν τοιαύτην.

Διὰ τοῦ φασματοσκοπίου ἐξηκριβώθη, λέγει ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπίου τῆς Meudon, διὲ χημικῆ σύνθεσις τῆς οὐράς τοῦ κομήτου ἐμφανίζει τὴν παρουσίαν ἄζωτου καὶ κνανίου ἢ κνανογόνου, τὸ ὅποιον εἶνε ὀρατικώτατον δηλητήριον, προκαλοῦν ἐκκρήξεις διὰ τῆς ἐνώσεώς του μετὰ τῆς γῆνης ἀτμοσφαιρας, εἰσπνεόμενον δὲ ἐπιφέρει ἀκαριαίως τὸν θάνατον καὶ ἐν ἰσχυρῇ συμπυκνώσει διαλύει καὶ καταστρέφει καὶ τὰ στερεώτερα τῶν σωματίων.

Πάντως ὁμως τὰ ἐκ τῆς ἐπαφῆς τῆς οὐράς μετὰ τῆς Γῆς ἐπακόλουθα ἐξαργετώνται βεβαίως ἐκ τῆς πυκνότητος, τὴν ὅποιαν θὰ ἔχη τὸ ἀέριον τῆς οὐράς κατὰ τὸ

σημεῖον, καθ' ὃ θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Γῆς, ἀλλὰ προσέει καὶ ἐκ τοῦ πλάτους τῆς οὐράς, τὸ ὅποιον πάντως προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαφῆς.

Τὸ πλάτος τῆς οὐράς τοῦ κομήτου Χάλεϋ δὲν ἔχει ὑπολογισθῆ, ἀλλὰ πάντως περὶ τὸν πυρήνα τοῦ κομήτου εἶνε ἴσον πρὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ, βαίνει δὲ μᾶλλον πλατυνόμενον κατὰ μήκος τῆς οὐράς, τοῦ ἀποτελοῦντος ταύτην ἀέριον, ἀραιουμένου ἐννοεῖται· ὥστε, ἀφοῦ ὁ πυρήν τοῦ κομήτου τούτου ὑπολογίζεται ὡς τριπλασία σφαῖρα τῆς γῆνης, ἀναμφιβόλως τὸ πλάτος τῆς οὐράς θὰ εἶνε πλείον τοῦ τριπλασίου τῆς γῆνης σφαιρας, ἦτοι πλείον τῶν 39 χιλιάδων χιλιομέτρων· ἀφοῦ δὲ βεβαιούται, ὅτι ὁ μὲν κομήτης σπεύδει πρὸς τὸ ἄπειρον μετὰ ταχύτητος 156 χιλιάδων χιλιομέτρων καθ' ὄραν, ἢ δὲ Γῆ βαίνει ἀντιστρόφως ἐπὶ τῆς τροχίας αὐτῆς μετὰ ταχύτητος 106 χιλιάδων χιλιομέτρων, τὰ δύο σώματα κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτῶν θὰ εὐρεθῶσιν ἐντὸς δευτερολέπτου εἰς ἀπόστασιν 7,500 χιλιομέτρων περίπου. Ὡς ἐκ τούτων δὲ δυνάμεθα κατὰ προσέγγισιν νὰ ὑπολογίσωμεν, εἰ καὶ ἢ οὐρὰ τοῦ κομήτου σφαιροειδῆ τὴν Γῆν θὰ παραμείνῃ εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς πλείον τῶν 7 δευτερολέπτων.

Ἐὰν λοιπὸν τὸ φωτεινὸν μήκος τῆς οὐράς τοῦ κομήτου περιλαμβάνῃ μεγάλην πυκνότητα κνανογόνου ἀερίου, ἢ ἐπὶ τινα δευτερολέπτα μετὰ τῆς Γῆς ἐπαφῆς θὰ εἶνε φοβερὰ καὶ τρομερὰ καὶ θίλει ἀκαριαίως φρονεῖσι πᾶσαν ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἐξαλειφόμενης ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ζώων καὶ φυτῶν!!!

Μικρὰ βεβαίως εἶνε ἢ ἐκ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς ζημία τοῦ Σύμπαντος, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς τοὺς μηδαμνοὺς ἀνθρώπους γεννᾶται ἀμίσως ἢ ἀπορία, εἰ συμβῆσεται μετὰ τὴν ἐκ τῆς Γῆς ἀπομάκρυνσιν τῆς ζωοκτόνου ταύτης οὐράς τοῦ κομήτου Χάλεϋ ; θὰ ἐπανεῖλθῃ ἄρα γε ἢ ἐπὶ τῆς Γῆς Ζωὴ καὶ δὴ ἢ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ; Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἐξαρτεῖται βεβαίως ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς. Ἐὰν ὁ φλοιὸς τῆς Γῆς παραμείνῃ ἄθικτος καὶ καταστροφῆς μόνον πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ζωϊκὴ οὐσία, βεβαίως θὰ εἶνε ἄδύνατον εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπανεῖλθῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ζωὴ ἢ φυτὸν καὶ μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ἐν τῇ σημερινῇ καταστάσει αὐτοῦ δὲν δύναται ἐφ' ἑαυτοῦ νὰ παραγάγῃ ζωὴν· ἐν τοῦτο ἦτο δυνατόν, θὰ ἦτο καὶ σήμερον ἀντιληπὸν· ἐνφ, ὡς γνωστὸν, ἢ ἐπὶ τῆς Γῆς ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἀποτέλεσμα ἐξελίξεως πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐτῶν τῆς ἀρχικῆς παραχθίστης ζωῆς, εἰς ἐποχὴν πρωτογόνου καταστάσεως τοῦ φλοιοῦ.

Ὅθεν μόνον ἐὰν τὸ κνανογόνον τῆς οὐράς τοῦ κομήτου Χάλεϋ καταστρέφῃ καὶ τὸν φλοιὸν τῆς Γῆς καὶ παραμείνῃ αὐτὴ ἐν τῇ ἐκ πηλοῦ καὶ πυρὸς ἀρχαιόγονῳ αὐτῆς καταστάσει, εἶνε φυσιολογικῶς πιθανόν διὰ τῆς βαθμιαίας ἐν τῇ περὶ τὸν ἥλιον περιστροφῆς ψύξεως,

μετά τινε εκατομμύρια έτών, να επανέλθη ή επιφάνεια της Γης την πολύτιμον ανθρώπινην ύπαρξιν, εις ήν κατάστασιν και σήμερον εύρίσκειται· έννοείται δέ τοϋτο έν έν τω μεταξύ δέν επανέλθη ή ούρά τοϋ κομητού Χάλεϋ ή άλλου τινός και σαρώση δ,τι ή Γη μετά πάροδον τόσων χρόνων παράγει.

Η μόνη λοιπόν έναπομείνασα έλπις επανόδου επί της Γης της ανθρώπινης ζωής· είναι ή δύναμις τοϋ κνανογόνου της ούρας τοϋ επερχομένου κομητού καταστρέφει και τόν φλοιόν της Γης, τό όποιον είναι έξ ίσον πιθανόν, ώς επίσης είναι πιθανόν αναλόγως της πυκνότητος τοϋ παντοδυνάμου τοϋτου κνανογόνου άερίου, να διαλύση κατά την μετά της Γης επαφήν και αύτην ταύτην την όλην μάζαν της Γης και να διασκορπίση αύτην εις άερολίθους, οι όποιοι παρατηρήθη, ότι πάντοι συνοδεύουσι τούς κομητας. Άλλως τε περί της τοιαύτης ή μη τοιαύτης δυνάμεως τοϋ επερχομένου κομητού θα προειδοποιηθώμεν περί τή μέσα Απριλίου, όποτε ούτος θα συναντηθη μετά τοϋ πλανήτην Αφροδίτη, και δη εις απόστασιν κατά τό τρίτον μικροτέραν της απόστάσεως, εις ήν θα συναντηθη μετά της Γης.

Αλλ' επίσης είναι πιθανόν ή εκ της πυκνότητος τοϋ κνανογόνου μεγάλη δύναμις της ούρας τοϋ επερχομένου κομητού να μή εκτείνεται μέχρι της Γης, αλλά μόνον μέχρι της εις απόστασιν 355 χιλιάδων χιλιομέτρων από της Γης άπεχούσης Σελήνης και να σαρώση αύτην και μόνον, διαλύουσα τό σώμα αύτης εις άπειράν άερολίθων και απαλλάσσουσα ούτω την επί της Γης άνθρωπίτητα μις άφορητής της ρομαντικότητος αυτης.

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΘΕΩΡΙΑ

Έν τούτοις πολλοί άστρονόμοι άρνούνται την τοιαύτην διαλυτικήν δύναμιν των κομητών επί των άστέρων, τούς όποιους συναντώσιν, αποδίδοντες την ύπαρξιν των άερολίθων εις την αποσύνθεσιν των άερίων της ούρας αυτών, έξ ής σχηματίζονται διάφορα σώματα διασκορπιζόμενα εις τό κενόν, αλλά ταύτα άνευ σαφών επιχειρημάτων και θεωριών· επικαλούνται μόνον πρόσφατον παράδειγμα κομητού τινός, ο όποιος την 19 Ιουλίου 1886 ήλθε οΰμα προς σώμα σχεδόν εις επαφήν μετά τοϋ πλανήτην Διός, χωρίς ούτος να υποστη φαινομένην τινά αλλοίωσιν ή βλάβην.

Αλλά τό παράδειγμα τοϋτο δέν δύναται να πείση ήμεις άρκούντως ότι και ή εκ κνανογόνου ούρά τοϋ επερχομένου κατά της Γης κομητού δύναται να αντιπαρέλθη άνευ διαλύσεως τοϋ σώματος της Γης ή της Σελήνης, διότι τό σώμα τοϋ Διός και πολύ μεγαλύτερον είναι και πολύ ισχυρότερον, πολύ δέ πιθανόν ο πλανήτης Ζεύς να διέφυγεν ορατήν τινε βλάβην εκ της Γης, ένεκα συμπτωματικών τινων λόγων και ούχι ένεκα γενικού τινος θεωρητικού κανόνος.

Αλλά διά να μη είμεθα και πολύ άπιστοόδοξοι, εις έπίσης πιθανόν, ένεκα ανεπιστήτου, ως είπομεν, λάθους τινός των άστρονομικών υπολογισμών περί τοϋ μήκους της ούρας τοϋ κομητού Χάλεϋ, ή μετά της Γης επαφήν να συμβη εις την έν τω άκροτάτω της ούρας σημείω άριστοτάτην πυκνότητα τοϋ κνανογόνου άερίου και ως εκ τοϋτου ούδεμίαν να επιφέρει καταστροφήν επί της γης ή της Σελήνης.

Έν τούτοις πάντοι ή διά της Γης διίλευσις της ούρας ταύτης θα διασκορπίση επί της Γης και της άτμοσφαιρας αυτης ποσότητά τινε κνανογόνου άερίου, τό όποιον, ως και πών άλλο άέριον, βαρύτερον έν τοϋ άεμοσφαιρικού άέρος της Γης, εύθως ως εύρηθη εις επαφήν μετ' αυτου τείνει να κατέλθη, συναντιόμενον δέ μετά των άλλων επί της Γης ούσιων, εις στερεών, εις υγρών, εις έν άερώδει καταστάσει, θέλει προκαλέσει διαφόρους αυτομάτους χημικάς ένώσεις· π.χ. πιθανόν να μεταβληθώσι τή ύδατα εις τό προς φωτογραφίαν χρήσιμον, αλλά και δηλητηριωδέστατον κνανοχον κάλι,

να εύρηθη έν άφθονία ο κνανοχον υδράργυρος, τό άργυροκνανίδιον, ο κνανοχον χρυσός, τό κίτριον ήποσιδηροκνανοχον κάλι, τό όποιον, ένούμιμον μετά τριών μερών ύδατος, ενεργεί ως άσθενές καθαρκτικόν· ούτω δέ να ιδώμεν τήσ πηγής των ύδάτων τήσ περιχούσας και εξαχίστας ήποσιδηρούχους ούσιας μεταβαλλομένας εις λίαν ώφέλιμα καθαρκτικά κ. λ. π.

Αί τοιαύται δέ χημικά ένώσεις και αι ένέργειαι αυτών έν άσθενεστάτω πάντοι βαθμω, θα επήλθον ήλη επί της Γης, άφ' ής ο περιφημος ούτος κομητης τοϋ Χάλεϋ και ή φοβερά αυτου ούρά εισήλθον έντός τοϋ χωρον, δι' οϋ διέρχεται ή Γη και άπαξ ήδη διίσχισι την τροχίαν αυτης εις σημείον, δι' οϋ πρό μόνος διήλθομεν, βεβαίονται δέ ότι τό μήκος και πλάτος τοϋ άερίου της ούρας των κομητών εκτείνεται και εις τριπλασίαν και τετραπλασίαν όπόστασιν της ορατής φωτεινής πυκνότητος τοϋ άερίου

Δ. Γ. Α.

→ ΤΟΙΣ 1883 ←

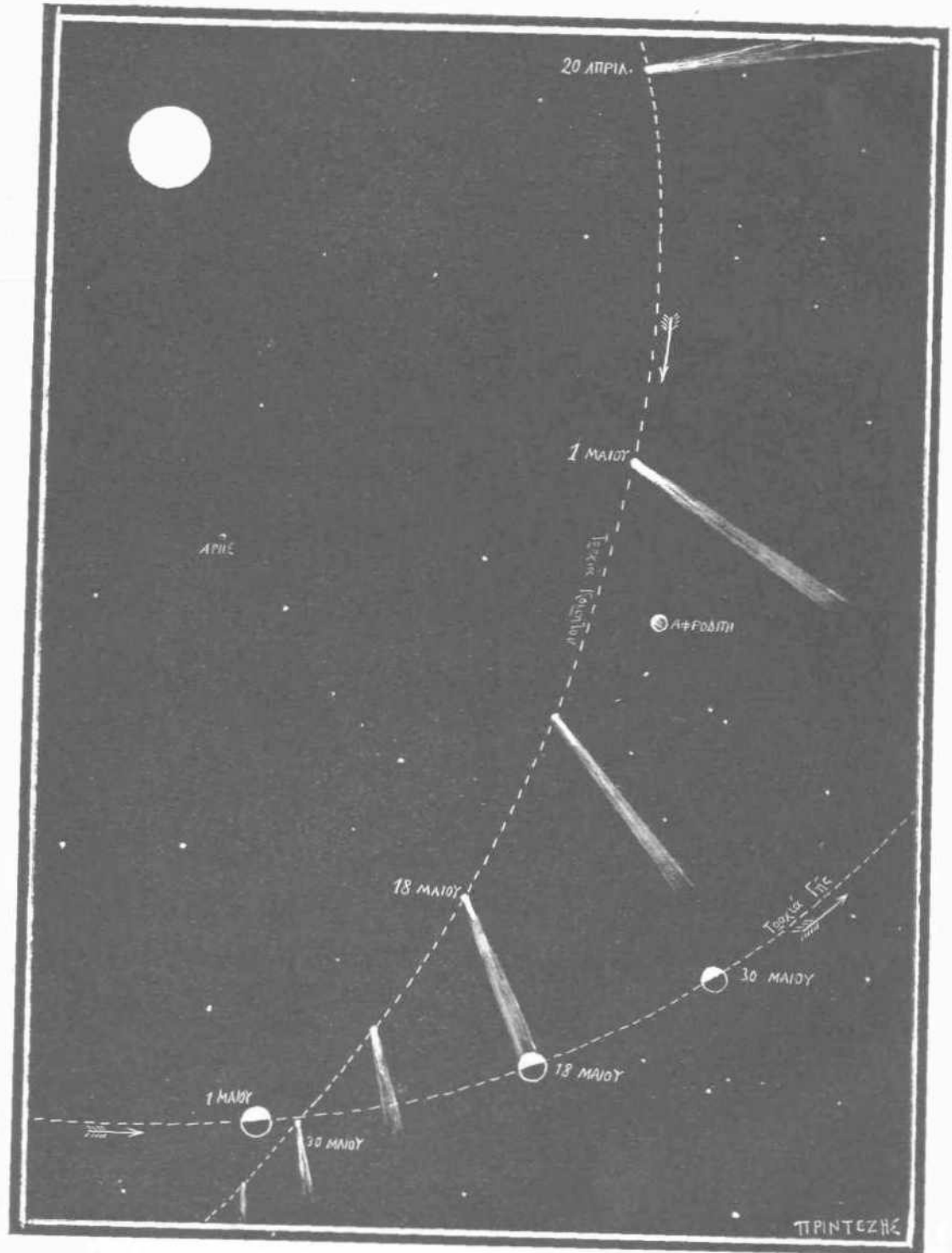
Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΤΡΟΧΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ

Η δυνάμητις τοϋ κομητού Χάλεϋ μετά της Γης μας θα γίνη κατά την νύκτα της 3-6 προδεχούς Μαΐου, έν αν ή ούρά αυτου έχη έκτασιν πλέον των 23 εκατομμυρίων χιλιομέτρων, τοϋ ήμετέρου πλανήτην μιλλοντος να διέλθη τότε από τοϋ διαστήματος τούτου. Αλλά, όφείλομεν να όμολογήσωμεν, ότι οι υπολογισμοί ούτοι επακριβώς δέν επραγίωσαν έναι, ως βεβαίον ο Φλαμπαριόν, ή δε δαδματική ανάλυσις τοϋ τυχοδιώκτου τούτου άστέρου μόλις ήδη ήρξατο γενομένη και είδεται δέν γνωσκόμεν έπίσης, έν αν τό κνανογόνον άέριον, όπερ ήδη άνεκαλύφθη έν τω πυρήνι αυτου θα εκχύνεται και έν τή ούρά του.

Ωστε δ,τι επίφοβον μέχρι τοϋδε ιδυμοδότης, δέν είναι έναι όριστικώς επιβεβαιωμένον. Όπως δέ λάθωσιν ιδέαν και οι αναγνώδται ήμων της δυναντήσεως ταύτης, παρατίθεμεν όπισθεν σχεδιάγραμμα της τροχιάς τοϋ κομητού τούτου έν σχέσει προς την της Γης μας, ίνα κατανοήσωμεν πληροτέρον τό ζήτημα και ιδώσιν όφθαλμοφανώς, ότι ή ούρά αυτη, αν έχη τοιαύτην έκτασιν, οίαν υπολογίζουσιν, όντως θα περιλούση την Γην μας. Καί έν τοιαύτη περιπτώσει θα περιβλνθώμεν έντελώς υπό της άκτινοβόλου και εις άκρον ήραιωμένης άτιώδους ούσιας αυτης, αν όμως θα διέλθωμεν δίकिन δόαιρας τυλεβόλου, ως να διτηχόμεθα φωτεινήν τινε ούραν, τοϋ κομητού άφ' έτέρου βαινόντος μετά ταχύτητος 170,000 χιλιομέτρων.

Αλλά όμως και πάλιν όρρονοΰμεν, ότι ή έδρατιά αυτη της ούρας τοϋ κομητού τούτου, όδτις θα μας περιβάλη, έδεται τοσοϋτον άραιά και άβλαβής, τά δε άποτελοΰντα ταύτην άέρια τοσοϋτον ελαφρά και άβαρή, ώστε ούδέ καν θα παρατηρηθώμεν κίνδυνον. Τό πολυ δέ θα αισθανθώμεν ότιγμασίον τι ήλεκτρικόν όως να μας φωτίση προς στιγμήν και να όύγη.

Φ. Η.

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΑΛΕΪ ΚΑΙ Η ΓΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ

(Σελίς 230)

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

Ο Λουκάς οὐδόλως ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Σωτῆρος, ἢ δὲ γνώμη, ὅτι ἦτον εἰς τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων ἀντιστοιχείται εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ Λουκά, ὅστις ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ λέγει: «...καθὼς πορεύσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀδιόπται καὶ ἐπηρέται γινόμενοι τοῦ Λόγου». Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ Λουκάς διακρίνει ἑαυτὸν τῶν ἀδιοπτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι οὐτε ἀδιόπτης, οὐτε ἀτήκοος Αὐτοῦ ἐγένετο (Λουκά α' 1, ὄρα καὶ Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἰστορ. βιβλ. Δ' κεφ. 4).

Ἀπὸ τῆς δευτέρας ἀποστολικῆς πορείας τοῦ Παύλου καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς Τρωάδος φαίνεται ὁ Λουκάς συνοδοιπόρος καὶ συνεργὸς αὐτοῦ· διότι ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἐν ταῖς Πράξεσιν ὁ Λουκάς ὁμιλεῖ ἐν πρώτῳ προσώπῳ (Πραξ. ιω' 10.. εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεθῆν ἐκ Μακεδονίαν κ. ἔ.) Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς ἠκολούθει καὶ συνεργάζετο ἔκτοτε τῷ Παύλῳ, ἄνευ σχεδὸν διακοπῆς, μείνας πορ' αὐτῷ καὶ κατὰ τὴν ἐν Κεσοσαρεία (Πραξ. κδ' 23) καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ρώμῃ φυλάκιον αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐν Ρώμῃ φυλάκιον τοῦ Παύλου, ὅποτε μετ' ὀλίγον ἐμορτύρησε, μόνος ὁ Λουκάς ἐκ τῶν συνοδοιπόρων καὶ συνεργατῶν διέτριβε μετ' αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οὐδεμία περὶ αὐτοῦ ὑπάρχει εἰδησις ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον, ὁ Λουκάς κατ' ἐπιτολὴν τοῦ Παύλου, οὗ ἦτο λίαν ἀγαπητὸς καὶ ὃν μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ἠκολούθησεν, ὡς συνεργὸς ἐν τῷ κηρύγματι, ἐκέρυξεν ἐν Δαλματία, Γαλλία, Ἰταλία καὶ Μακεδονία, κατὰ δὲ τὸν Νικηφόρον Κάλλιστον ἐκέρυξε καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ Ἰαπόλιος καὶ ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἀναφέρουσι, ὅτι ἀπέθανε μαρτυρικὸν θάνατον, ὁ δὲ Νικηφόρος Κάλλιστος πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς κηρύξας ἐν Ἑλλάδι, ὑπέστη τέλος τὸν μαρτυρικὸν θάνατον οὐδοηκονιότητος, κρεμασθεὶς ἀπὸ ἐλαίας, ὁ δὲ τάφος αὐτοῦ ἐγνώσθη ἐκ φυτῶν λαμαϊκῶν: Ὁ Ἰερώνυμος (de viris illustribus cap 7) ἀναφέρει, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος τῷ 356 μετέφερε τὰ ὀστέα αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ δὲ Ἰσιδώρος ἐπίσκοπος Ἰσπάλας, ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7' αἰῶνος ἀκμάσας, ἀναφέρει τὴν αὐτὴν εἰδησίαν, ὅν τῇ διαφορᾷ, ὅτι τὰ ὀστέα αὐτοῦ μετεκομίσθησαν ἐκ Βιθυνίας.

Ὁ Λουκάς ἐπὶ τῇ βίβασί τῶν πληροφοριῶν καὶ διηγήσεων ἐκείνων, οἵτινες ἐγένοντο ἀδιόπται καὶ ἀτήκοοι τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τοῦ Σωτῆρος, ἦτοι τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀποστόλων, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπὶ τῇ βίβασί τῶν προ-

φορικῶν καὶ γραπτῶν πληροφοριῶν καὶ τοῦ κυρύγματος τοῦ Παύλου, οὗτινος ἐγένετο μαθητὴς καὶ πιστὸς ἀκόλουθος, συνέγραψε δύο συγγράμματα τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Νικηφόρος ὁ Κάλλιστος ἀναφέρει παράδοσιν ἑνα, καθ' ἣν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς ἦτο ζωγράφος καὶ ὅτι ἐζωγράφησε τὰς εἰκόνας τοῦ Κυρίου, τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐλέγχεται ἀπίθανος, ὡς μὴ μαρτυρουμένη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Ἴσως προήλθεν ἐκ τῆς ἐναργοῦς καὶ ζωηρᾶς διηγήσεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκά, ἐν ᾧ οὗτος οἴσκει ζωγραφεῖν τὰ κατὰ τὴν Θεοτόκον, ἅπερ παραλείπουσι οἱ λοιποὶ Εὐαγγελισταί. Ἐντεῦθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Λουκάς ἐζωγράφησε τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. Τῷ Εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ ἀπέδωκαν καὶ τὴν γραφὴν παλαιῶν εἰκόνων, οἷαι εἰσιν αἱ εἰκόνες τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ μονῇ Μ. Σηλαίων, ἐν τῇ μονῇ Σουμελάς¹ καὶ ἐν Κύπρῳ.² Ἴσως ἡ εἰδησις αὕτη ἐπλάσθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰκονομαχικῆς ἐριδος. Ἄλλ' ἂν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς ἐζωγράφιζε τὰς εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ, αἱ εἰκόνες θὰ ἀπειλοῦν τὰ πρῶτα κοσμήματα τῶν ἀρχαιοτάτων ναῶν. Ἐν ᾧ εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ εἰκόνες εἰσῆχθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ τρίτου αἰῶνος· διότι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἐπεκράτει δέος τι πρὸς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, ὡς χρησιμοποιουμένην ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν. Τοῦτο δὲν θὰ συνέβαινε, ἐὰν ἦτο ζωγράφος ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς, οὗτινος τὸ κύρος ἦτο μέγα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Γ. Σ. Ἀνδρεάδης

¹ Ἡ μονὴ αὕτη ἐκτίσθη τῷ 386, ἀπέχει δὲ δέκα ὄρας ἀπὸ τῆς Τραπεζοῦντος. Λέγεται Σουμελά ἐκ τοῦ εἰς τὸν Μελά—Στου Μελά, ἦτοι ἐπὶ τοῦ ὄρους Μελά.

² Ἐκ τῆς παραδόσεως ταύτης ὁμοίωμας ὁ ζωγράφος Steinhilber, ἐποίησεν τὴν Φεραίαν, ἣν παρατίθεται ἐν ἐπομένῃ σελίδι, εἰκόνα τοῦ ἁγ. Λουκά, ζωγραφίζοντος τὴν Παναγίαν.

Ο ΘΕΛΛΟΣ ΠΡΙΝ ΦΟΝΕΥΣΗ ΤΗΝ ΔΕΣΔΕΜΟΝΑΝ

ΘΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΔΕΣΔΕΜΟΝΑ

Ἡ ἄνωθι θαυμασία εἰκὼν παριστᾷ τὴν δραματικώτατον ἐν τῷ Σαίξπηρῷ δράματι σκηρῆν, καθ' ἣν ὁ μαῦρος τῆς Βενετίας Ὀθέλλος εἰσέρχεται εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Φεραίας καὶ ἀθῶας Δεσδεμόνας, τετυφλωμένος ὑπὸ τῆς ζηλοτυπίας καὶ τῆς πλῆξης.

Ἐπίκαιρος δὲ νομιζομένη εἶνε καὶ ἡ δημοσίευσίς τῆς σκηρῆς ταύτης τοῦ περιφημοῦ δράματος.

ΠΡΑΞΙΣ Ε'. ΣΚΗΝΗ Β'.

Κοιτῶν. Ἡ Δεσδεμόνα ἐν τῇ κλίνῃ κοιμωμένη· λυχνία ἀνημμένη παρὰ τὴν κλίνην. Εἰσέρχεται ὁ Ὀθέλλος.

Ὀθέλλος. Αὕτη εἶναι ἡ αἰτίξ, ψυχὴ μου, αὕτη εἶναι ἡ αἰτίξ... Ἄς μὴ τὴν ὀνομάσω, ἄς μὴ τὴν ἐκμυστηρευθῶ πρὸς ὑμᾶς, ὡ ἄγνοι ἀστέρεις.—Αὕτη εἶναι ἡ αἰτίξ.—Καὶ ἔμωσ δὲν θέλω νὰ χύσω τὸ αἷμά τῆς, οὐδὲ νὰ ραγίσω τὸ δέμας τοῦτο, τὸ καὶ χιόνος λευκότερον, καὶ ἀλαβέστρου λειότερον. (Καταθέτει τὸ ξίφος του). Ἄλλ' ἔμωσ πρέπει ν' ἀποθάνῃ ἄλλως θ' ἀπατήσῃ καὶ ἄλλους ἄνδρας.—Σβῦσε τὸν λύχνον τοῦτον καὶ ἔπειτα σβῦσε τὸν λύχνον τῆς ζωῆς τῆς.—Ἄν σὲ σβύσω τώρα, λύχνε μου, δύναμαι κατόπιν μεταμελοῦμενος νὰ σὲ ἀνάψω πάλιν ἄλλ' ἔάν ἀπαξ σβύσω τὸν λύχνον τῆς ζωῆς τῆς, οὐδὲ τὸ πῦρ τοῦ Προμηθέως δύναται νὰ τὸν ἀνάψῃ πάλιν.—Ἄφ' οὗ δρέψω τὸ ρῆδον,

πῶς νὰ τῷ δώσω πάλιν ζωὴν; Ἄς τὸ ὀσφρακθῶ ἐνόσω εἶναι ἀκόμη ἐπὶ τοῦ θάμνου. (Κύπτει καὶ τὴν φιλεῖ). Ὡ πνοὴ βαλσαμώδης, ἦτις καὶ τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἠδύνετο νὰ θρῦσῃ τὸ ξίφος!...Καὶ ἄλλο φίλημα! Καὶ ἄλλο!—Τοικύτῃ ἔσο καὶ νεκρά.—Ἐγὼ θὰ σὲ φονεύσω καὶ κατόπιν θὰ σὲ ἀγαπήσω...Καὶ ἄλλο φίλημα—τὸ τελευταῖον! Ὡ! πόσον γλυκὺ εἶναι καὶ φονικὸν συγχρόνως...Πρέπει νὰ κλαύσω· ἀλλὰ τὰ δάκρυα ταῦτα εἶναι πικρά... Ἡ λύπη αὕτη εἶναι πικρά!...Τιμωρεῖ ὅ,τι ἀγαπᾷ!.. Ἐξυπνᾷ.

Δεσδεμόνα. Τίς εἶναι ἐνταῦθα; Σὺ εἶσαι, Ὀθέλλε;

Ὀθέλλος. Ἐγὼ εἶμαι, Δεσδεμόνα.

Δεσδεμόνα. Θελεῖς νὰ κατακλιθῆς;

Ὀθέλλος. Προσνηχῆθης ἀπόψε, Δεσδεμόνα; Δεσδεμόνα. Ναί.

Ὀθέλλος. Ἐάν νομίζῃς, ὅτι ἀμάρτημά τι δὲν ἐξέπληκας, δεήθητι πρὸς Οὐρανὸν νὰ σοὶ τὸ συγχωρήσῃ.

Δεσδεμόνα. Τί ἐνοεῖς, Ὀθέλλε;

Ὀθέλλος. Κάμε το, Δεσδεμόνα, καὶ ταχέως—ἐγὼ θὰ περιμένω—δὲν θέλω νὰ σὲ φονεύσω ἀνέτοιμον... ὅχι, ὁ Θεὸς φυλάξῃ!... δὲν θέλω νὰ φονεύσω τὴν ψυχὴν σου!

Δεσδεμόνα. Περὶ φόνου ὁμιλεῖς;

Ὀθέλλος. Ναί!

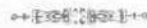
Δεσδεμόνα. Ὁ Κύριος γένοιτό μοι ἴλεως!

Ὀθέλλος. Ἀμήν! μὲ ἔλην τὴν καρδίαν μου.

Ὁ νέος δὲν ἔφευγεν οὐδεμίαν ἀντίστασιν, οὔτε ἐπρόφερε λέξιν, ἀλλ' ἠκολούθησεν εὐπειθῶς τοῦ ἀστυφύλακας, ὅτε εἰς τὴν ἐξώθυραν διέκρινε τὸν ψιττακὸν ἀνηρτημένον ἐπὶ τινος δένδρου. Τότε ἡ μνησικακία τοῦ πτηνοῦ ἐξηρέθισεν αὐτὸν εἰς ἐξομολόγησιν καὶ παρωργισμένους ἐκ τούτου τείνας τὴν πηγμῆν πρὸς τὸν κατήγορον, μὲ ἕλον τὸ μῖσος τῆς ψυχῆς του, τῷ λέγει :
—Κατηραμένο ζῶον !

(Μετάρρασις) Ἄντιγόνη II.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΙΟΔΟΥΧΟΝ ΚΥΑΝΟΓΟΝΟΝ

Ἐπειδὴ ἤδη πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ κυανογόμου ἰοδίου, ὡς οὐσίας δηλητηριώδους περιεχομένης καὶ εἰς τὰς οὐρὰς τῶν κομητῶν, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄσκοπον τὰ παραθέσωμεν ὧδε καὶ σχετικὸν τι πείραμα :

Πῶς σχηματίζεται τὸ ἰοδοῦχον κυανογόνον. Παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς βλέπει τις μεγά-

λας στρογγύλας φιάλας βολίνας, ἐντὸς τῶν πλευρῶν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι λευκὰ κρῦσταλλα προσκεκολλημένα, ἀποτελοῦντα ὠραῖον θίαν καὶ σχηματιζόμενα ὑπεράνω ξουθρῶς κόνεως, τετοποθετημένης εἰς τὸν πυθμένα τῆς φιάλης. Τὰ κρῦσταλλα ταῦτα προέρχονται ἐκ συγκερασμοῦ τοῦ κυανογόμου μετὰ τοῦ ἰοδίου· καλοῦνται δὲ ἰοδοῦχον κυανογόνον καὶ σχηματίζονται ὡς ἑξῆς : Τρίψατε ἐν τινὶ ἰγδῶ μίγμα ἐκ 50 γραμμαρίων κυανούχου ὑδραργύρου καὶ 190 γραμμαρίων ἰοδίου, αἷνα διὰ τῆς παρατεταμένης προστριβῆς θ' ἀποτελέσωσι κόνιν, κατ' ἀρχὰς φαϊόχρουν, ἣτις καιόπιν λαμβάνει λαμπροκόκκινον χροῶμα, ζωηροτάτης χροιάς. Τὸ κυανογόνον καταλαμβάνει τὸ ἰόδιον καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐνώσεως μετασχηματίζονται ἀτμοὶ μεγάλης ταχύτητος. Ἐὰν ἤδη περικλείσητε ἐρμητικῶς τὴν ξουθρὰν ταύτην

κόνιν εἰς τὸν πυθμένα βολίνου ἀγγείου, τὸ ἰοδοῦχον κυανογόνον σας δὲν θὰ βραδύνη τὰ συμπεκνωθῆ, παράγον ἐν ταυτῷ σχεδὸν ἀμέσως ὠραῖα κρῦσταλλα, ἀρκετὰ μεγάλου μήκους.

Τὸ κυανογόνον ἐνούμενον μετὰ τοῦ θείου σχηματίζει τὸ θειοκυανογόνον, ἀξιοσημειώσιον σῶμα, οὐτινος τὰς ιδιότητας δὲν εἶναι τοῦ παρόντος θέματος τὰ ἐξετάσωμεν, περιοριζόμενοι μόνον τὰ σημειώσωμεν τῶν ἑνα συνδυασμὸν αὐτοῦ, ἣτοι τὸ θειοκυανοῦχον τοῦ ὑδραργύρου, γνωσιότατον κρῶμα, διὰ τοῦ ὁποίου κατασκευάζουσι τοὺς κανοίμους ἐκείνους γνωστοὺς μικροὺς κόνους, τοὺς καλουμένους ὄφεις τοῦ Φαράω, οἵτινες πυρπολούμενοι διὰ φωσφόρου, εἰς τὸ ἄκρον, ἐξελίσσονται ὠραῖους ὄφεις.

Οἱ ἀτμοὶ ὡς καὶ αἱ κόνεις αὗται εἰσὶ δηλητηριώδεις.

Φ. Π.

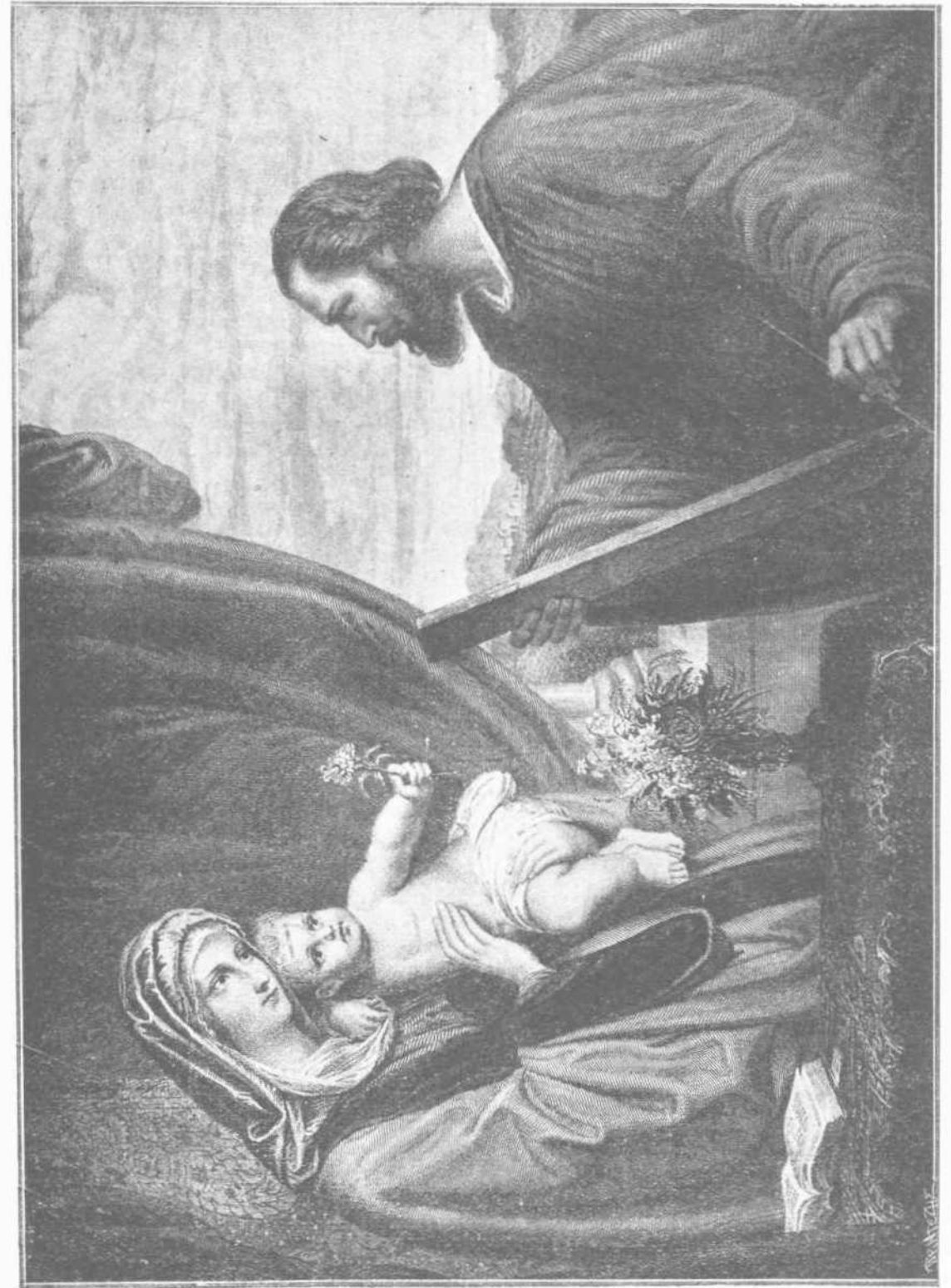
ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διὰ τὰς γούνας σας

Ὅταν αἱ γούνας σας ἀρχίζουσι ν' ἀλλοιοῦνται πρᾶξτε τὸ ἑξῆς : Λάβετε τεμάχιον μαλακοῦ ὑψίσματος ποτισμένον μὲ πολὺ καθαρὰν βενζίνη, τρίψατε ἀπαλῶς τὸ μέρος τῆς γούνας, ὅπου θέλετε, μὲ διεύθυνσιν τῶν τριχῶν. Ἀφήσατε νὰ στεγνώσῃ τελείως καὶ ἄμα ἐξερμίσθη ἔλα ἢ βενζίνη, τρίψατε πάλιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τριχώματος μὲ σκόνην βορικοῦ ὀξέος, τὴν ὁποίαν θὰ ἀφήσετε μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος. Μετὰ ταῦτα τινάζετε καλὰ τὴν σκόνην καὶ θὰ ἰδῆτε, ὅτι ἡ γούνα σας θὰ φαίνεται ἐντελῶς κινουρή.

Ἡ ἡλιοπληξία τῶν φυτῶν

Ἡ παλαιὰ συνήθεια τῶν κηπουρῶν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν μέχρι τοῦδε ἀσυνειδήτως, νὰ μὴ ποτίζουν τὰ φυτὰ εἰς τὸν ἥλιον, ἐπεβεβιωθῆ ἐσχάτως ὡς πολὺ ὀρθῆ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἀνεκοίνωσεν ὁ καθηγητὴς Müntz, ὅτι τὰ εἰς τὸν ἥλιον ποτιζόμενα φυτὰ, εἰμπορεῖ νὰ παθῶσι ἡλιοπληξίαν. Ὅταν ποτίζεται τὸ ξηρὸν χῶμα εἰς τὸν ἥλιον, παρκατρεῖται συγχρόνως μὲ τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ ὕδατος καὶ μεγάλῃ ἀνάπτυξιν θερμότητος. Ὅταν λοιπὸν τὸ ἔδαφος, ἐνεκὰ τοῦ ἡλίου, εἶνε ἤδη θερμὸν, ἐνδεχόμενον κατὰ τὸ ποτισμὰ ν' αὐξήσῃ ἡ θερμότης μέχρι 50 βαθμῶν, καὶ εἰς ταύτην δὲν δύναται ν' ἀνθέξουσι πλείστα φυτὰ.

Ο ΑΓΙΣ ΛΟΥΚΑΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΕΙΝ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΣ (τοῦ ζωγράφου Steintle)

μέτοχος, ένυμφεύθη τήν κόρην ενός πλουσίου πελάτου και όταν εις ηλικίαν 58 ετών απέθανεν, έμοίρασεν εις τὰ παιδιά του 400 έκταμμύρια.

Αστρος

Ο Τζών Αστρος, ο άρχηγός της δισεκατομμυριούχου οικογενείας Αστρος, όταν το 1783 έφυγεν από την Γερμανίαν, όπου έγεννήθη, ως μόνην περιουσίαν και μόνον έμπόρευμα είχε δώδεκα φλογέρες. Βαθμηδόν όμως έγένεστο ύπηρέτης, εις κατάστημα γουναικικών, κατώρθωσεν έπειτα να γίνη υπάλληλος, κατόπιν άρχιυπάλληλος, έπειτα υποδιευθυντής και εις τό τέλος ιδιοκτήτης. Και τό περίεργον είνε, ότι όταν ανεχώρει από την πατρίδα του άπένταρος κ' έβλιδίξε προς την Αμερικάν, είχε εν εκυτώ την πεποιθήσιν, ότι θα γίνη πλούσιος και πολύ πλούσιος.

Γόρδων Μπέιννετ

Ο Γόρδων-Μπέιννετ, ο πατήρ του σημερινού πολυεκατομμυριούχου ιδιοκτήτου της έφημερίδος «Κήρυξ της Νέας Υόρκης», ο όποιος ήτον άρχηγός της οικογενείας, πρό έν-ενήντα ακριβώς ετών απέθνησκε της πείνης εις τούς δρόμους της Νέας Υόρκης, και ευγνωμονούσε τούς υπηρέτας των ξενοδοχείων, όσάκις τω έδιδον όλίγον φαγητόν, διά να κατευάσση την πείναν του. Έπί δεκαέξ έτη επάλαισε προς άγρίαν τύχην, μέχρι της στιγμής, όπου τω ήλθεν ή έμπνευσις να εκδώση έφημερίδα. Διά της έπιμονής δε και της έργασίας κατώρθωσε να γίνη έκκατομμυριούχος· ο δε υίός του απέκτησε 15 έκκατομμύρια και ο σημερινός ιδιοκτήτης, ο νεώτερος υίός του Τζάκις, υπολογίζεται, ότι έχει 300 έκκατομμύρια.

ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΜΑΣ

Οι όφθαλμοί μας είνε τό πολυτιμώτερον δώρον της φύσεως εις τόν άνθρωπον, μετά τίν νοών· αλλά είνε και τό ώρσιότερον κόσμημα της ανθρώπινης μορφής. Διά τούτο έκκαστος άνθρωπος πρέπει να μεριμνά διά τούς όφθαλμούς του, διότι, ή διατήρησις ισχυρής όράσεως μέχρι βεθέος γήρατος, έξαρτάται κατά πολύ από την έπιμέλειάν μας προς αυτήν.

Εις πάντας, ανεξαρτήτως επαγγέλματος, είν' επιβλαβές τό πολύ ζωηρόν φώς ή αντίστροφως, τό ανεπαρκές φώς. Μερικά όμως επαγγέλματα έκθέτουν τούς όφθαλμούς εις πολλές βλάβας και παθήσεις, από τας όποιás πρέπει να προφυλλάσσονται οι επαγγελματίαι ιδίως.

Και πρώτον υπάρχουν επαγγέλματα, τό όποια έκθέτουν τούς όφθαλμούς εις τραυματισμούς. Οι σιδηρουργοί, οι μαρμαράδες, οι ύκλουργοί, οι μηχανικοί και θερμοσταί μηχανών, οι εργάται μεταλλείων κ.τ.λ. είνε διαρκώς ύποκειμένοι εις τραύματα των όφθαλμών. Κατά δεύτερον λόγον έρχονται οι κτίσται, οι ξυλουργοί, οι ύποδηματοποιοί κλπ. Οι εργάζόμενοι εις εργοστάσια, όπου δυνατόν να συμβαίνουν εκρήξεις, πρέπει να φέρουν ύέλους προστατευτικάς των όφθαλμών, διά να μην εισέρχονται εις αυτούς μόρια μεταλλών ή άλλων υυσιών. Διά έκαστον τραύμα του όφθαλμού, υσον και αν φίνεται μικρόν και άσήμαντον, δέον να προσκαλήται ο ιατρός· διότι, υσον μικρόν και αν φίνεται τό τραύμα, δύναται να έχη συνεπίκας φοβεράς, εάν δέν θερμοπευθη έγκαίρως.

Όταν συμβη έγκυμα, πρωτίστως πρέπει να γίνη πλύσις του όφθαλμού με άφθονον ύδωρ. Κατόπιν, εάν τό κύσιμον προήλθεν εξ ασβέστου, μεταχειριζόμεθα ύδωρ μετά σκκηάρεως· εάν με νιτρικόν άργυρον, μεταχειριζόμεθα ύδωρ μετά άλατος. Καλόν μέσον, διά να καταπραυνωνται οι πόνοι, είνε ή βαζελίνη άνάμικτος μετά κοκαίνης.

Δεύτερον υπάρχουν επαγγέλματα, τό όποια καταπονοϋν την όρασιν. Έκείνοι, οι όποιοι καταπονοϋν περισσώτερον όλων τούς όφθαλμούς των, είνε οι τυπογράφοι, οι ώρολογοποιοί, οι ράπται, και ιδίως οι ράπτριαι και κεντίστριαι.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Φάρμακον κατά των έγκυμάτων

Αμέσως ως καήτε, δηλαδή τό ταχύτερον, καλύψατε την πληγήν μετά παχίης στρώματος χυλού διαπυρωθείσης μαγνησίας και ύδατος και άνανεώσατε τό κατάπλασμα αυτό μέχρις ότου καταπαύσουν οι πόνοι της πληγής, όταν έκθέσητε ταύτην εις έπαφήν μετά του άέρος.

Έπίσης καλόν φάρμακον κατά των έγκυμάτων θεωρείται τό αιθέριον έλαιον της μέντας, διότι καταπαύει άμέσως τους πόνους.

Οι χωρικοί συνειθίζουν τό σαπωνόνερον.

Ο Ιατρός σας

Η γλώσσα. Ο σπείδων να ειπή κάτι μεγαλοφώνως και επιβλητικώς ουδένα κακόν ή άποτέλεσμα επιφέρει. Ο μετά λελογισμένης όμως βραδύτητος, σκέψεως και φρονήσεως όμιλών όπουδήποτε, σπείρει εις έδαφος καρποφόρον.

— Μα εισ'ε άνυπόρορος, Κύριε, πάντοτε την ώρα όπου καθαρίζω, έρχεσθε. Δες και τό κάνετε διά επίτηδες να μάς βρωμίσετε πρώτος.
— Όχι, καλέ, θα πη πως άγχιπώ τά παστρικά, κυρά Λενιώ· Ο κύριος επάνω είναι·
— Σας είπα είναι ώρα που καθαρίζεται.

— Σας οι φίλοι δέν έχετε κουκουτσι μυαλό· Όλος ο κόσμος τό λέγει.
— Τότε πως κάνουμε παράδες, αν δέν είχαμε μυαλό;
— Αυτό, φίλε μου, έντως δέν εξηγείται· και ως φίνεται και οι παράδες δέν θα έχουν μυαλό.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξύ δημοσιογράφων:
—Αί, πώς σου εφάνη τό σημερινόν κύριον άρθρον μου; ήτο λαμπρόν!
—Τό σημερινόν; πολύ επίκριτον, ελπίζω δε να δώση άφορμήν εις σχολίαν.Τό άνέγνωσα δες.
—Δες; σας ευχαριστώ, πόσον είσθε δίκαιος, άγχαπητέ συνάδελφε.
—Ναι, φίλε μου, έτσι είναι, όπου τό άνέγνωσα και πάλιν, μου εφάνη τόσον σκοτεινόν.

Εις δεινός ένορκος:
—Έγώ, έφημηάτισα πολλάκις ένορκος εις τό κακουργιοδικείον. . . λοιπόν πάντοτε κοιμώμυ, διότι εάν προσέχω νακούσω τόν κ. πρόεδρον, τούς μάρτυρας, τόν εισαγγελέα, τούς δικηγόρους και τόν κατηγορούμενον, τότε δέν είναι δυνατόν ποτέ να σχηματίσω μόνος μου γνώμη.

Εις καθηνής ιδιόρρυθμος προς τόν ιατρόν:
—Λοιπόν, ιδού ακριβώς τί αισθάνομαι, ιατρέ. Μου φαίνεται, ότι έχω εις τό στήθος σίδερα να καίουν, εις τόν λαιμόν ρόδες να γυρίζουν, εις τό κεφάλι μου σφυρικά να κτυποϋν και εις την κοιλίαν βόμβες να σπασν!
—Τόν καυμένον! όλόκληρον κόλασιν έχεις μέσα σου, (κατ' ιδίαν). Πώς διάβολο να τόν κάμω να τά χωνεύση. . .
—Ναι, ιατρέ, αυτό είπα και εγώ, πως ο διάβολος δέν μ' άφίνει να χωνεύσω. Τώρα καταλάβετε τί φάρμακο χρειάζομαι.
—Βέβια, βέβια, θα πάρης αυτό τό καθαρκτικόν και θα φύγη ο διάβολος.

Ο Ιατρός. Και τί κάμνετε, Κυρία, διά τούς βρουματισμούς σας;

Η Κυρία. Θεέ μου, τίποτε, ιατρέ, απελπίσθην πλέον, πόνοι φορτικοί.
Ο Ιατρός. Καλώς, ζυμα θέλετε, ζεύρω ένα φάρμακον δραστηριώτερον απ' αυτό.
—Λοιπόν, θέλεις να γίνης και σύ αεροπλάνος. Έκαμες ποτέ δοκιμάς εις αεροπλάνον;
—Όχι, Κύριε, αλλά κάτι ζεύρω, έπιστα έως τώρα πολλάκις φοραίς από ύψηλά μέρη.
Εις τας φυλακάς ο δεσμοφυλάξ.
—Και σύ, Κύριε, άνύπανδρος είσαι; περιεργον, σχεδόν όλαι, όπου μάς φέρουν, δέν είναι παντρεμένοι.
—Φυτικά, διότι προτιμοϋν την φυλακήν αυτήν από την άλλην, την δεσμοφυλακήν.
Ο Καθηγητής. Πρακκλώ, με τούς τρελλούς να μη γελάτε και παίζετε, διότι και αυτοί είναι άνθρωποι· ίδιοι όπως και ήμεις.

Εις επκρυώτης ήτο προσκεκλημένος παρά τω κ. Κ. . . συμβούλω. Προς τό τέλος δε του έντως επιδεικτικού γεύματος, υπερ έκκρυον, λέγει αυτώ ή σύζυγος του Συμβούλου:
—Ξεύρετε, να μη τρομάξετε τώρα, όπου θα ρίζουμε και μίαν τρακατρούκα· τό κάμνομεν διά τούς γειτόνους, διά να νομίσουν, ότι ανοίγομεν σχμπάνιες.

Εις μέλλων νεόνυμφος προς φίλον του:
—Περιεργον να προβαίνης εις άρραβώνας με την ιδέαν, ότι παίρνεις μελαγχροινήν και την έπιούσαν να την βλέπης ζωνθήν.
—Τί ανόητος! Δέν ειζεύρεις, ότι σήμερα οι γυναίκες είνε διπρόσωπες;

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

5ου και 6ου τεύχους

ΩΡΟΣΚΟΠΙΑ

13. Ἀμφί—Τρίτη=Ἀμφιτρίτη. — 14. Αἴγυπτος, Βέλγιον, Αὐστρία. — 15. Ὁ τῶν δμῶων βίος πικρὸς. — 16. Προσωπικὴ κράτησις. — 17. ΔακίΔ, ΑἴσωΝ, ΝεμέΔ, ἸωσήΦ, ΑἴγλΗ. — 18. Ὑπὲρ ἡ φιλή ἡ καὶ Ε ἐν α με ρι καὶ=Ὑπερψήλοι οἰκίαι ἐν Ἀμερικῇ.

Αὐται. Χαρίδημος Σταυρίδης ἐξ Ὀδησσῶ 3, Θ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 2, Νικόλαος Βίσαρης ἐκ Πατρῶν 3, Ἐλπίς Νουμίδου ἐξ Ἀργαστολίου 2, Ἄρ. Πάνου ἐκ Καΐρου 4, Ἐλπίς Κωστήδης ἐκ Βώλου 1, Ἰουλίττα Ζαρίφη 4, Ἀθανασία Γρόλλου ἐκ Ρόδου 2, Μαῦρος Κῦκνος ἐξ Ἀθηνῶν 4, Ἀνθὴ Φίλωνος ἐκ Πατρῶν 6.

ΑΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Μ. Ν. Κ α λ ἄ μ α ς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Σ. Λ Π ε λ ο ρ ε τ σ ε σ κ ἄ γ ι α. Σταίλατε ἔμβλημα μὲ εἰσέλιπον ἐπὶ Παρισίων — Π. Β. Π ὁ ρ γ ὁ ν. Βραχεῖα καὶ ἐπιστολὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Γ. Ἰ μ π ρ ἰ κ-Τ ε π ε. Ἀπηντήσαμεν. Ἀναμένομεν συντόμως νεωτέραν σας. — Ε. Γ. Γ α λ α τ ἄ κ η. Ἀπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀναμένομεν παρακαλοῦντες φροντίστῃ ταχέως — Φ. Μ. Κ ὄ π ρ ο ν. Ἐχει καλῶς. Συμμορφωθῆμεθα καὶ γράψωμεν. — Ι. Β. Μ ὁ σ γ α ν. Ἐπιστολὴν ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἐκτέλεσιν παραγγελίας μας — Α. Κ. Π ε ρ α ν. Ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Εὐχόμεθα ἀνάρρωσιν κτλ. — Ε. Μ. Π ρ α β ο ὄ ν η. Ἐχει καλῶς Ἀπηντήσαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας συντόμως — Μ. Χ. Σ φ ἄ ξ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Σ. Κ Φ ἰ λ ἰ π ο ὄ π ο λ ἰ ν. Ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν. — Α. Τ. Ἀ μ α λ ἰ ἄ δ α. Ἐλήφθησαν Εὐχαριστοῦμεν. — Α. Β. Σ ἄ μ ο ν. Ἀπηντήσαμεν Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὅλη ἡ σειρά τῶν ἐσχάτως ἐκτυλιχθέντων γεγονότων τῆς ἐν Γουδὶ στάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ μεγάλου λαϊκοῦ συλλαλητηρίου, τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς, (ἀπόψεις ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ) τῆς στάσεως τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς φεβρουᾶς πυρκαϊᾶς τῶν ἀνακτόρων κτλ. ἐπὶ ἀρίστου στιλπνοῦ φωτογραφικοῦ χάρτου. Ἐκαστὸν ἀντίτυπον δρ. 1.

* Ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι σημειωτικῶς λεπτομερῆς ὁλοκλήρου τῆς σειρᾶς.

Καλλιτεχνικαὶ φωτογραφίαι

Σκηναὶ Ἀθηναϊκῶν ἑορτῶν καὶ τῆς κινήσεως τῆς πόλεως. Οἱ Βασιλεῖς ἐν ταῖς τελεταῖς. Ἀπόψεις Παισιῶν καὶ Φαλήρων κ.τ.λ.

Ἄδελφοὶ Πρίντζη

Photo—Reportage

Ἀθῆναι

Εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ τὸν πνευματισμὸν ἀνάγεται ἡ ἀποκάλυψις τοῦ παρελθόντος, παρόντος καὶ μέλλοντος. ὡς καὶ πάσης αἰτίας καλοῦ ἢ κακοῦ.

Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται καὶ ἐξελιθδονται ἐν τῷ γνήθῳ κόσμῳ οὐκ ὀνυπτωτικῶς ἢ τυχερῶς, διότι τύχη καὶ ὀνυπτωτικὸς εἶδὸν ἴσα τῷ μηδενί καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς μηδὲν προκύπτει, ἀλλ' ἐκ προδιαγεγραμμένου σχεδίου, ἦτοι ἐκ φθορᾶς, σειρᾶς καὶ συνεπείας πάσης κινήσεως. ἐκούσης ὡς ἀφορμὴν μίαν αἰτίαν, ἥτις πάλιν αἰτία γεννᾶται ἐκ τοῦ λόγου, τούτου φυσικῶς ἔχοντος πνευματικὴν πηγὴν. Ἡ αἰτία λοιπὸν εἶναι ἀρχὴ τῆς ἐξελιθξως ἐκάστης πράξεως, ἥτις ἀναποδοράτως ἐξελιθδεται δυνωδῶ τῇ φύσει τῆς αἰτίας.

Ἐπομένως διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς διαγνωσεως ἐκάστης αἰτίας:

1ον Ἀποκαλύπτεται τὸ παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον μετὰ τῶν πιθανῶν φάσεων αὐτῶν.

2ον Ἐξηγοῦνται τὰ καθ' ὑπνον πολυποίκιλα ὄνειρα.

3ον Θεραπεύονται νόσοι καὶ κακοδαιμονίαι ἀπροσπέλαστοι τῇ ἱατρικῇ.

4ον Διαγιγνώσκεται ἡ μέλλουσα ἐξελίξις τοῦ βίου ἐκάστου.

5ον Προλαμβάνονται τὰ ἐπελευθόμενα ἀτυχήματα, τὰ ἀπεικταῖα καὶ αἱ μαγγανείαι.

6ον Παρίχονται ὀδηγίαι καὶ συμβουλαὶ ἐπὶ ἐκάστου ζητήματος.

Ἡ διάγνωσις γίνεται διὰ προδωπικῆς ἐξετάσεως, διὰ τῆς ἀποδοτικῆς τῆς φωτογραφίας καὶ γραπτικῆς ἐκθέσεως, ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεων καὶ ἄσθενῶν.

Οἱ βουζόμενοι νὰ λάβωσιν ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων, δύνανται ὀνυμορφοῦμενοι πρὸς τοὺς ἀνωτέρω δρους νὰ ζητήσωσιν ὅ,τι τοῖς ἀρμόζει. Πᾶσα ἀποδοτικὴ φωτογραφία δέον νὰ δυνωδεύηται ὑπὸ ἰδιοχείρου ὀνυμειώσεως τῆς ἡλικίας, ἐγγάμου ἢ οὐ καταστάσεως, ἐπαγγέλματος, ὀνυμορφεῆς καὶ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου. Πᾶσα δὲ ἀπάντησις δίδεται ἐγγράφος, σαφῆς καὶ ἀκριβοῦς τῷ αἰτοῦντι, ὅστις προκαταβάλλει ἢ ἀποστέλλει τὰ ἀντίτιμα, ἦτοι δρ. 5 διὰ τὸ 1ον ζήτημα, δρ. 3 διὰ τὸ 2ον ζήτημα, δρ. 10 διὰ τὸ 3ον ζήτημα, δρ. 6 διὰ τὸ 4ον ζήτημα, δρ. 12 διὰ τὸ 5ον καὶ δρ. 10 διὰ τὸ 6ον.

Διεύθυνσις ὁδὸς Σωκράτους 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ θερμῶς οἱ κατὰ τόπους ἀνταποκριταὶ μας, ὡς καὶ οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» καὶ τοῦ «Πανοράματος» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταῦτα πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς τῶν καὶ διότι ἡ ἔκδοσις τόσον πολυδαπάνου ἔργου ἀπαιτεῖ τακτικὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ